

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Żywicka

w sprawie z odwołania J. R.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

o wysokość emerytury policyjnej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 4 grudnia 2024 r.,

w związku ze skargą kasacyjną organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Krakowie z dnia 11 lipca 2023 r., sygn. akt III AUa 1559/21,

umarza postępowanie kasacyjne.

ł.n

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 8 czerwca 2021 r. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, w sprawie z odwołania J.R. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie o wysokość emerytury policyjnej, zmienił zaskarżoną decyzję z 26 czerwca 2017 r. w ten sposób, że: 1. ustalił wysokość emerytury policyjnej przysługującej odwołującemu J.R. od 1 października 2017 r. z pominięciem art. 15c ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży

Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, w brzmieniu nadanym przez ustawę nowelizującą z 16 grudnia 2016 r. 2. zasądził od organu rentowego Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie na rzecz odwołującego J. R. kwotę 3600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z 11 lipca 2023 r. na skutek apelacji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z 8 czerwca 2021 r. zmienił zaskarżony wyrok w części w ten sposób, że zmienił zaskarżoną decyzję z 26 czerwca 2017 r. o ponownym ustaleniu wysokości emerytury w części ustalając, że wysokość emerytury J. R. od 1 października 2017 r. wynosi 63,27% podstawy wymiaru, przy przyjęciu 0% podstawy wymiaru za każdy rok służby od 16 czerwca 1982 r. do 28 lutego 1990 r. oraz oddalił odwołanie od powyższej decyzji w pozostałym zakresie i zniósł koszty postępowania wzajemnie (pkt I). w pozostałym zakresie oddalił apelację (pkt II), koszty postępowania apelacyjnego między stronami wzajemnie zniósł (pkt. III).

Powyższy wyrok zaskarżył skargą kasacyjną organ rentowy, w części to jest:

1. w punkcie I – w zakresie w jakim Sąd Apelacyjny ustalił wysokość emerytury policyjnej odwołującego z pominięciem art. 15c ust. 3 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin; w punktach II i III. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wskazując na jej oczywistą zasadność (pkt 1) o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania i pozostawienie temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego (pkt 2), ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części oraz zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z 8 czerwca 2021 r. poprzez oddalenie w

całości odwołania J. R. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z 26 czerwca 2017 r. oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych; zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną odwołujący się wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w przypadku przyjęcia jej do rozpoznania o oddalenie skargi kasacyjnej w całości. Wniósł również o zasądzenie kosztów postępowania od organu rentowego na rzecz odwołującego się, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Organ rentowy cofnął wniesioną skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei, art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy był zobligowany do umorzenia postępowania kasacyjnego, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c., orzekając o kosztach postępowania kasacyjnego stosownie do art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[a.ł]

